

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **E. P.**, nar., bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 25. 11. 2015 č. j. 510 807 158/315-EKO

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků řízení **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí vydané žalovanou dne 25.11.2015 pod č.j. 510 807 158/315-EKO, kdy ČSSZ rozhodla tak, že rozhodnutí ČSSZ č. I. č.j. 1-2R-30.6.2015-422/510 807 158 ze dne 30.6.2015 se mění tak, že „Česká správa sociálního zabezpečení rozhodla ve věci žádosti o plný invalidní důchod pana E. P., nar., bytem (dále jen „účastník řízení“) takto: Podle ustanovení článku II bodu 1 zák. č. 306/2008 Sb., kterým se mění zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009 se žádost o plný invalidní důchod zamítá. Účastníku řízení nadále náleží do 31. 12. 2009 částečný invalidní důchod považovaný od 1. 1. 2010 za invalidní důchod pro invaliditu II. stupně“.

II. Námitky se zamítají a rozhodnutí České správy a sociálního zabezpečení č. II č. j. 1-2R-30.6.2015-422/510 807 158 ze dne 30. 6. 2015 se potvrzuje.

Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplynulo, že rozhodnutí č. I ČSSZ č. j. 1-2R-30.6.2015-422/510 807 158 ze dne 30. 6. 2015 byla účastníku řízení zamítnuta žádost o plný invalidní důchod (dále jen „napadené rozhodnutí“) pro nesplnění podmínek ust. § 40 zák. č.

155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2009 s odůvodněním, že v rozhodném období před vznikem invalidity od 18. 12. 1998 do 17. 12. 2008 získal pouze 4 roky a 274 dnů pojištění.

Rozhodnutím č. II č. j. 1-2R-30.6.2015-422/510 807 158 ze dne 30. 6. 2015 byl účastník řízení zvýšen od 1. 1. 2010 podle ust. § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) invalidní důchod pro invaliditu II. stupně na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. Invalidní důchod pro invaliditu III. stupně činí 10.030 Kč měsíčně a po provedené valorizaci od lednové splátky v roce 2011, 2012, 2013, 2014 a 2015 náleží účastník řízení invalidní důchod v celkové výši 10.942 Kč měsíčně. Základní výměra důchodu činní 2.400 Kč měsíčně a procentní výměra 8.542 Kč měsíčně.

ČSSZ uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu, včetně rozsahu podaných námitek.

Prostudováním spisové dokumentace v rámci námitkového řízení ČSSZ shledala, že se účastník řízení stal od 23. 6. 2000 rozhodnutím ze dne 14. 6. 2001 poživatelé částečného invalidního důchodu (částečný invalidní důchod byl uznán posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 21. 2. 2001 v řízení o oprávněném prostředku ze dne 24. 8. 2000 proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 30. 6. 2015 o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod). Částečný invalidní důchod mu byl přiznán podle ust. § 43 zdp ve výši 3.926 Kč měsíčně. Základní výměra činila ke dni přiznání důchodu 1.310 Kč měsíčně a procentní výměra byla stanovena ve výši 2.616 Kč měsíčně. Od té doby nárok na částečný invalidní důchod účastníku řízení trval s tím, že v mezidobí opakovaně žádal o přiznání plného invalidního důchodu, ale nebyl uznán invalidním, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se u něho nejednalo o pokles soustavné výdělečné schopnosti nejméně o 66%.

S účinností od 1. 1. 2010 byl částečně invalidní důchod podle ust. čl. II bodu 8 zákonem č. 306/2008 Sb., kterým se mění zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (dále jen „zák. č. 306/2008 Sb.“) ve výši 6.100 Kč, v jakém náležel ke dni 31. prosince 2009 považován za invalidní důchod pro invaliditu II. stupně.

Dne 11. 3. 2010 uplatnil účastník řízení žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Jeho žádosti bylo vyhověno tak, že od 1. 4. 2010 byla u něho konstatována invalidita III. stupně a následně rozhodnutím ČSSZ ze dne 26. 6. 2010 mu byl od tohoto data zvýšen invalidní důchod pro invaliditu II. stupně na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně na 10.030 Kč měsíčně.

Dne 2. 6. 2014 účastník řízení uplatnil žádost o starobní důchod s datem přiznání od 7. 4. 2014. Žádost byla zamítnuta rozhodnutím ze dne 14. 7. 2014 podle § 58 zdp s odůvodněním, že k datu 7. 4. 2015 vyplácená výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně – 10.747 Kč měsíčně – je vyšší než vypočítaný starobní důchod, který by činil 10.710 Kč měsíčně.

Prostřednictvím Veřejného ochránce práv účastník řízení zpochybnil datum vzniku invalidity III. stupně. Následně z podnětu odboru metodiky LPS ČSSZ byla provedena mimořádná kontrolní lékařská prohlídka, jejímž výsledkem byl posudek OSSZ Brno – venkov ze dne 26. 3. 2015. Podle něho účastník řízení nebyl v období od 23. 6. 2000 do 17.12.2008

plně invalidní dle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění účinném do 31.12.2009, ale byl částečně invalidní dle § 49 odst. 1 citovaného zákona a od 18. 12. 2008 do 31. 12. 2009 byl plně invalidní podle § 39 odst. 1 písm. a) citovaného zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%. Od 1. 1. 2010 je invalidní dle § 39 odst. 2 písm. c) zdp pro invaliditu III. stupně.

Na základě uvedeného posudku účastník řízení dne 20. 4.2015 uplatnil u OSSZ žádost o plný invalidní důchod s datem přiznání od 18. 12. 2008, která byla vyřízena napadeným rozhodnutím ze dne 30. 6. 2015.

Vzhledem ke skutečnosti že účastník řízení namítá posouzení svého zdravotního stavu, zejména s ohledem na zjištění dřívějšího data vzniku invalidity, ČSSZ posoudila jeho invaliditu ve smyslu § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Dle citovaných ustanovení posuzuje ČSSZ zdravotní stav pro účely řízení o námitkách, přičemž tyto úkoly plní lékař.

Lékař ČSSZ dospěl k závěru pro prostudování doložené dokumentace a vlastním zjištěním při jednání, že u účastníka řízení jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje jeho psychické schopnosti a má vliv na pokles jeho pracovní schopnosti. Uvedl, že u účastníka řízení se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zdp.

- od 23. 6. 2000 do 17. 12. 2008 nebyl plně invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009, ale byl částečně invalidní podle § 44 odst. 1 citovaného zákona.
- od 18. 12. 2008 do 31. 12. 2009 byl plně invalidní podle § 39 odst. 1 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009.
- od 1. 1. 2009 je invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, ve znění pozdějších předpisů. Jde o invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zdp. Doba platnosti posudku trvale.

K návrhu účastníka řízení, aby napadené rozhodnutí č. I bylo změněno tak, že se mu přiznává plný invalidní důchod od 18. 12. 2008 a rozhodnutí č. II tak, že výše invalidního důchodu účastníka řízení pro invaliditu II. stupně se zvyšuje na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně od 18. 12. 2008, žalovaná uvedla:

Právní úprava týkající se dávek podmíněných dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem rozlišovala podle předpisů o důchodovém pojištění účinných do 31. 12. 2009 nárok na plný invalidní důchod a nárok na částečný invalidní důchod. Každý z těchto důchodů byl samostatnou dávkou důchodového pojištění s vlastními podmínkami pro jejich vznik a trvání nároku na ni a její výplatu. Podmínky pro vznik nároku jsou upraveny v §§ 38 – 42 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009 a podmínky pro nárok na částečný invalidní důchod jsou upraveny v §§ 43 a 49 citovaného zákona. Žádost o každý z těchto důchodů se uplatňovala ve smyslu § 81 zák. č. 582/1991 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009 samostatnou žádostí. Zahájení řízení o plný invalidní důchod brání tomu, aby bylo zahájeno řízení o částečném invalidním důchodu; zahájení řízení o částečný invalidní důchod brání tomu, aby bylo zahájeno řízení o plném invalidním důchodu.

S účinností od 1. 1. 2010 došlo zák. č. 306/2008 Sb. ke změně legislativy v tom směru, že zákon o důchodovém pojištění zavedl místo dvou druhů invalidity se dvěma druhy důchodů jedinou invaliditu se třemi stupni invalidity. V přechodném ustanovení čl. II bodu 1 tento zákon stanoví, že o nárocích na důchody, které vznikly před 1. lednem 2010 a o nichž nebylo to tohoto dne pravomocně rozhodnuto, a o přiznání, odnětí nebo změně výše těchto

důvodů za dobu před tímto dnem, i když o nich již bylo pravomocně rozhodnuto, se rozhodne podle právních předpisů účinných před tímto dnem.

S ohledem na datum vzniku plné invalidity 28. 12. 2008 potvrzené lékařem ČSSZ, postupovala ČSSZ při rozhodování o nároku účastníka řízení na základě shora přechodného ust. čl. II bodu 1 zák. č. 306/2008 Sb. podle ust. § 38 písm. a) a § 40 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009.

Ke dni vzniku plné invalidity získal účastník řízení celkem 36 roků a 28 dní pojištění spolu s náhradní dobou pojištění v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce, jak patrně z osobního listu důchodového pojištění ze dne 17. 6. 2015.

Přes tuto skutečnost však účastník řízení nesplnil podmínku potřebné doby pojištění v rozhodném období 10 let před vznikem invalidity požadované shora citovaným ustanovením § 40 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění účinném do 31.12.2009, tj. v období od 18.12.1998 do 17.12.2008 nezískal zákonem požadovaných 5 let pojištění, ale získal pouze 4 roky a 274 dnů.

ČSSZ konstatovala, že byla zhodnocena veškerá doba pojištění, kterou má ČSSZ ve své evidenci a že doba doložená potvrzeními v evidenci účastníka řízení na úřadu práce byla hodnocena v souladu s ust. § 5 odst. 2 písm. a) zdp a § 40 odst. 3 zdp.

ČSSZ pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění byla proto nucena žádost účastníka řízení o plný invalidní důchod od 18. 12. 2008 zamítnout s tím, že mu nadále náleží částečný invalidní důchod přiznaný podle předpisů účinných do 31. 12. 2009, který v důsledku změny právní úpravy byl považován za invalidní důchod pro invaliditu 2. stupně podle čl. II bodu 8 zák. č. 306/2008 Sb.

Protože podle posudku OSSZ Brno-venkov ze dne 26. 3. 2015 a potvrzeného posudkem lékaře pracoviště ČSSZ Brno ze dne 22. 9. 2015 je ke dni 1. 1. 2010 účastník řízení považován za invalidního ve III. stupni, bylo třeba podle předpisů platných od 1. 1. 2010 upravit výši invalidního důchodu považovaného za invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně na výši pro invaliditu třetího stupně podle již shora citovaného ust. § 41 odst. 3 zdp.

Ust. § 41 odst. 3 citovaného zákona stanoví, že pokud dojde ke změně stupně invalidity, stanoví se nově procentní výše invalidního důchodu. Toto ustanovení uvádí, že nová výše procentní výměry invalidního důchodu se stanoví jako součin procentní výměry invalidního důchodu, která náležel ke dni, který předcházela dni, od něhož došlo ke změně invalidity a příslušného koeficientu. Koeficient se vypočte v případě účastníka řízení jako podíl procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění, která odpovídá novému třetímu stupni invalidity a procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění, která odpovídá dosavadnímu II. stupni invalidity.

V případě účastníka řízení se konkrétně jedná o podíl $1,5 \div 0,75$. Takto vypočítaným koeficientem 2 se vynásobí výše procentní výměry, která náležela ke dni předcházejícího dni, od něhož došlo ke změně stupně invalidity. Před provedenou změnou stupně invalidity procentní výše invalidního důchodu účastníka řízení činila 3.930 Kč měsíčně. Nová výše procentní výměry invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně, v daném případě činí 7.860 Kč (3.930 Kč x 2). Spolu se základní výměrou důchodu 2.170 Kč, náleží účastníku řízení od 1. 1. 2010 invalidní důchod pro invaliditu III. stupně ve výši 10.030 Kč měsíčně.

S uvedeným rozhodnutím žalobce nesouhlasil, v žalobě poukazoval, že jeho zdravotní stav je dlouhou dobu velmi špatný a měl za to, že mělo být stanoveno datum vzniku plné invalidity mnohem dříve.

V tomto směru ČSSZ ve svém písemném vyjádření uvedla, že dne 30. 6. 2015 vydala rozhodnutí č. I, kterým zamítla žalobcovu žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 40 zák.č. 155/1995 Sb., protože podle posudku OSSZ Brno – venkov ze dne 26. 3. 2015 se žalobce stal od 18. 12. 2008 plně invalidním podle ust. § 39 odst. 1 písm. a) zdp, zákona č. 155/1995 Sb., ve znění platném do 31. 12. 2009 a v období před vznikem invalidity v rozhodném období od 18. 12. 1998 do 17. 12. 2008 místo potřebných 5 roků pro nárok na dávku získal pouze 4 roky a 247 dnů pojištění. Daším rozhodnutím č. II ze dne 30. 6. 2015 žalovaná rozhodla ve věci invalidního důchodu podle ust. § 56 odst. 1 písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zák.č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, že se od 1. 1. 2010 zvyšuje výše invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně.

Proti oběma rozhodnutím podal žalobce námítky. ČSSZ odkázala v písemném vyjádření na výrok svého rozhodnutí z 25. 11. 2015 a uvedla, že s ohledem na skutečnost, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení a provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR ve smyslu § 4 odst. 2 zák.č. 582/1991 Sb., v platném znění, rozhodnutí ve věci samé ponechávala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 10. 5. 2017. U tohoto jednání žalobce uvedl, že nesouhlasí s posudkem PK MPSV ČR ze dne 13. 4. 2016 a jeho závěry. Trval na tom, že jeho zdravotní stav plné invaliditě odpovídal už od roku 2000 a nikoliv až od roku 2008. Dle jeho názoru tedy nebyl jeho zdravotní stav řádně zhodnocen. Od roku 2000 se žádným vyšetřením ani léčbě nebránil a už v té době mu lékaři říkali, že jeho zdravotní stav odpovídá plné invaliditě. Ani v dřívější době však jeho zdravotní stav nebyl posouzen tak, že by odpovídal plné invaliditě. Lékařka mu doslova řekla, že je „lenoch“ a byl mu přiznán pouze částečný invalidní důchod.

K posudku PK MPSV ČR ze dne 13. 4. 2016 žalovaná uvedla, že souhlasí s tímto posudkem a jeho závěry a v dané věci je pro žalobce důležité, že PK MPSV ČR uznala, že u žalobce se od 1. 1. 2010 jedná o invaliditu III. stupně. Souhlasila, aby bylo rozhodnuto v souladu s posudkem PK MPSV ČR ze dne 13. 4. 2016.

Krajský soud v Brně na tomto místě uvádí, že v rámci soudního řízení nechal znovu posoudit zdravotní stav a schopnost výdělečné činnosti žalobce a to PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně, kdy posudek byl vypracován 13. 4. 2016.

Posudková komise jednala ve správném složení, tedy složení, které ji ukládá zákon a měla k dispozici všechny odborné lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobce. Ani žalobce samotný nenamítal, že by některá lékařská zpráva o jeho zdravotním stavu nebyla k dispozici posudkové komisi. Posudková komise po prostudování všech odborných lékařských nálezů uvedla, že v případě žalobce se jedná o 64 letého posuzovaného vyučeného jako automechanik, s praxí v oboru a s praxí řidiče. Posuzovaný je dlouhodobě léčen na psychiatrii, dle dokumentace od roku 1984. Zpočátku byl jeho zdravotní stav veden jako neurastenická porucha, posléze již chronifikovaná, u posuzovaného dominovaly stezky na dlouhodobě trvající nespavost, jeho osobnost byla shledána jako anomální. Tyto skutečnosti

dokladují odborné psychiatrické zprávy od roku 1999 do roku 2004, současně i proběhlé opakované hospitalizace v psychiatrických nemocnicích i klinikách. Psychologické vyšetření Mgr. K. z 10. 2. 2004 prokazuje u posuzovaného znaky smíšené poruchy osobnosti s kverulantními rysy, masivní podíl neuroticismu, bez známek psychotické dezintegrace, známek organicity nebo deteriorace, intelekt v relaci se vzděláním, proti předchozím vyšetřením došlo k prohloubení rysu pro smíšenou poruchu osobnosti, shledána snížená úroveň psychické práce schopnosti. Při hospitalizaci v Psychiatrické nemocnici Černovice 7-9/2005 byly shledány projevy schizoidní poruchy osobnosti, nadále pak chronifikovaná neurastenická a susp. projevy lehkého organického psychosyndromu, intelektové funkce subnormní, pouze suspektní psychotické alterace, nicméně kontakt s realitou na dobré úrovni, stav diagnosticky uzavřen jako schizoidní porucha osobnosti.

Pod touto diagnózou pak veden dále i u ošetřující psychiatrické lékařky – viz. vyšetření 17. 10. 2005 – psychotické fenomény avšak při vyšetření nevyexpolorovány.

Dne 18. 12. 2008 je posuzovaný znovu psychologicky vyšetřen – při vyšetření shledán značně zchátralý zjev, osobnost s těžkými projevy smíšené poruchy osobnosti, již organicky podmíněné změny osobnosti, masivní neurotismus, subnormní intelekt, proti předchozím vyšetřením došlo k výraznému těžkému prohloubení poruchy osobnosti, nově přítomnost organicity a projevy deprivace osobnosti, úroveň psychické práce schopnosti již nevyužitelná. Psychologický nálezný je podporován psychiatrickým vyšetřením z 29. 12. 2009, kdy rovněž shledán výrazný pokles úpravy zevnějšku, schizoidní symptomatologie, psychoorganická symptomatologie, těžká smíšená až hraniční porucha osobnosti, která v.s. plíživě přešla do psychozy, deteriorace osobnosti.

Psychiatrické vyšetření ve 4/2010 pak již potvrzuje progredující známky deteriorace osobnosti a vyšetření z 16. 3. 2015 potvrzuje tyto pokračující tendence ve zdravotním stavu, kdy trvá pokles úpravy zevnějšku, introverze, šroubované vyjadřování, plané filozofování, schizoidní i chronická neurotická symptomatologie, až hraniční porucha osobnosti, která v. s. plíživě přešla do psychosy. Pokles sluchu byl v úrovni lehké nedoslýchavosti, vyšší krevní tlak nezpůsobil žádné orgánové komplikace. Obě onemocnění tak nebyla posudkově rozhodná. Organický podklad udávané poruchy spánku nebyl prokázán.

Pro své onemocnění byl posuzovaný uznán částečně invalidním v 6/2000 jako těžká neurotická porucha, při opakovaných posouzeních byla nadále shledána těžká porucha neurotického charakteru, bez shledání podkladů pro tíži poruchy zvláště těžké.

Až psychologickým vyšetřením ze dne 18. 12. 2008 byly shledány známky výrazného prohloubení poruchy osobnosti, s celkovou deprivací a sešlostí a posuzovaný byl uznán plně invalidní. Od 1. 1. 2010 byla plná invalidita změněna na invaliditu III. stupně.

Z výše uvedeného vyplývá, že posuzovaný byl dlouhodobě sledován a léčen pro poruchu neurotického charakteru – chronifikovanou neurastenii s insomnií a u anomální osobnosti, ztíženě adaptabilní a dysthymními rysy a se sníženou celkovou výkonností organismu, bez doprovodného funkčně významného organického korelátu.

Stav od 23. 6. 2000 odpovídal kap. V pol. 4 písm. c) vyhl.č. 284/1995 Sb. – těžká porucha, pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti odpovídá středu pásma (25 – 50%) tedy 35%, stav odpovídal částečné invaliditě. Zcela jednoznačně nebyla provedenými vyšetřeními prokázána osobnost dezintegrována nebo zvláště těžce narušená, psychologické vyšetření ze 6/2000 neshledává významnější pokles psychické práce schopnosti a další

psychologické vyšetření ve 2/2004 shledává pouze částečné snížení psychické průčeschnosti. Ani provedená psychologická vyšetření tak neprokázala v tomto období ztrátu nebo těžké narušení psychické průčeschnosti.

Dne 23. 9. 2005 byl posuzovaný propuštěn z hospitalizace v Psychiatrické léčebně Brno – Černovice se závěrem schizoidní porucha osobnosti, trvající masivní neurotismus, jednoznačná psychotická alterace nebyla prokázána, kontakt s realitou shledán jako dobrý, zjištěn intelektový pokles do subnormy proti výchozímu stavu.

Vyšetřením v psychiatrické léčebně bylo prokázáno zhoršení zdravotního stavu, u posuzovaného začala převažovat osobnostní problematika a posuzovaný vykazoval rysy těžkého narušení osobnosti se známkami lehkého organického psychosyndromu. Zdravotní stav posuzovaného odpovídal kap. V pol. 5 písm. c) vyhl.č. 284/1995 Sb., pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti odpovídal 50% - tedy střední možného procentního pásma – 40 – 60% - s ohledem na tíži prokázaných psychických symptomů, zdravotní stav nadále odpovídal částečné invaliditě. Nadále nebyla prokázána osobnost zvláště těžce narušená nebo osobnost dezintegrovaná.

Známky dezintegrované osobnosti a výrazné prohloubení poruchy osobnosti bylo jednoznačně prokázáno až psychologickým vyšetřením Mgr. K. ze dne **18. 12. 2008**, kdy shledán posuzovaný značně zchátralým, neudržícím determinující tendenci myšlení, deprace osobnosti a úroveň psychické průčeschnosti nevyužitelná.

Tímto psychologickým vyšetřením zdravotní stav posuzovaného odpovídá kap. V pol. 5 písm. d) vyhl.č. 284/1995 Sb. S poklesem soustavné výdělečné činnosti 75% zdravotní stav odpovídal plné invaliditě.

Od 1. 1. 2010 zdravotní stav posuzovaného odpovídal kap. V pol. 7c zák.č. 359/2009 Sb. – poruchy osobnosti, těžké postižení, s těžce narušeným výkonem většiny denních aktivit, funkčně významná porucha osobnosti, s těžkým narušením adaptability, pokles pracovní schopnosti 70%.

PK MPSV hodnotí zcela ve shodě s lékařem ČSSZ.

Zdravotní stav posuzovaného odpovídal v období od 23. 6. 2000 do 17. 12. 2008 částečné invaliditě, provedená odborná vyšetření psychiatrická a psychologická vylučují skutečnost, že by tíže onemocnění posuzovaného byla stejná v roce 2008 jako v roce 2000 – viz. srovnání psychologických vyšetření se stanovením poklesu psychické průčeschnosti, i v roce 2000 je zachována, v roce 2004 částečně snížena a v roce 2008 již zcela pozbyla.

V roce 2000 byla osobnost posuzovaného integrována, její dezintegrace byla prokázána až psychologickým vyšetřením v roce 2008. Ani vyšetřením za hospitalizace v PL Černovice v roce 2005 nebyla shledána dezintegrace osobnosti posuzovaného, ani těžké projevy organického psychosyndromu, ani ztráta nebo významné narušení schopností kontaktu s realitou.

V posudkovém závěru posudková komise uvedla:

1. v době od 23. 6. 2000 do 22. 9. 2005 na základě prostudované zdravotní dokumentace PK MPSV došla k závěru, že šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla těžká neurastenie, která je v posudku funkčně zhodnocena. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti

PK hodnotí dle příl.č. 2 k vyhl.č. 284/1995 Sb., ve znění platném do 31. 12. 2009, kap. V, pol. 4, písm. c), ve výši 35% (rozpětí 25 – 50%).

Rozhodující postižení funkcí hodnotila PK na střední hranici rozpětí.

2. v době od 23. 9. 2005 do 17. 12. 2008 na základě prostudované zdravotní dokumentace PK MPSV Brno došla k závěru, že šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla těžká porucha osobnosti, která je v posudku funkčně zhodnocena.

Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti PK hodnotila dle příl.č. 2 k vyhl.č. 284/1995 Sb., ve znění platném do 31. 12. 2009, kap. V, pol. 5, písm. c) ve výši 50% (rozpětí 40 – 60%).

Rozhodující postižení funkcí hodnotí na střední hranici rozpětí.

Pokud jde o pracovní rekomandaci pro období od 23. 6. 2000 do 17. 12. 2008, PK MPSV uvedla, že posuzovaný byl schopen vykonávat práce lehčího charakteru, bez zvýšené psychické zátěže, bez směnování a bez přesčasů. Byl schopen využít kvalifikace a zkušeností dělnických profesí v lehkém průmyslu, ve službách, opravárenství.

3. v době od 18. 12. 2008 do 31. 12. 2009 na základě prostudované zdravotní dokumentace PK MPSV Brno došla k závěru, že šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla zvláště těžká porucha osobnosti s dezintegrací, která je v posudku funkčně zhodnocena.

Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti PK hodnotí dle příl.č. 2 k vyhl.č. 284/1995 Sb., ve znění platném do 31. 12. 2009, kap. V, pol. 5, písm. d), ve výši 75% (rozpětí 70 – 90%).

Rozhodující postižení funkcí hodnotí při střední hranici rozpětí.

4. v době od 1. 1. 2010 na základě prostudované zdravotní dokumentace PK MPSV Brno došla k závěru, že od 1. 1. 2010 šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla porucha osobnosti s těžkým postižením.

Pokles pracovní schopnosti posuzovaného PK hodnotí dle přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., ve znění platném od 1. 1. 2010, a to kap. V, pol. 7c ve výši 70%. Jedná se o invaliditu III. stupně dle platné legislativy.

Posouzení věci Krajským soudem

Žaloba není důvodná.

Krajský soud v Brně tedy nechal znovu posuzovat zdravotní stav a schopnost výdělečné činnosti žalobce a to PK MPSV ČR, která vypracovala posudek dne 13. 4. 2016. Posudková komise měla k dispozici veškeré lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobce, veškerou podkladovou dokumentaci a zasedala ve správném složení, které ji ukládá zákon.

Posudková komise ve svém posudku zhodnotila ze všech podkladů, které měla, zdravotní stav žalobce a dospěla ke stejným závěrům, jako v průběhu správního řízení lékař OSSZ v posudku ze dne 22. 9. 2015 i lékař ČSSZ v průběhu námitkového řízení.

Posudek, který posudková komise v rámci soudního řízení vypracovala, je posudkem, který se řádně se zdravotní dokumentací žalobce vypořádal, řádně zdůvodnil zdravotní stav

žalobce, a ve kterém období jakému stupni invalidity (zda částečné nebo plné invaliditě dle předchozího zákona) odpovídá. Posudek vypracovaný posudkovou komisí tedy soud pokládá za posudek objektivní, posudek, který je přesvědčivý a srozumitelný, a proto ho vzal za základ svého rozhodnutí.

Nelze tedy přisvědčit žalobci, že by jeho zdravotní stav odpovídal plné invaliditě od roku 2000, i když samozřejmě v tomto období, jak z posudku vyplývá, žalobce zdravotní problémy měl, nebyly však takové intenzity, že by odpovídaly plné invaliditě.

Pokud jde o zdravotní stav žalobce, zde soud tedy uzavírá, že se zcela ztotožnil s tím, jak byl zhodnocen PK MPSV ČR v posudku ze dne 13. 4. 2016.

Je tedy zřejmé, že zdravotní stav žalobce plné invaliditě odpovídal až od data 18. 12. 2008 a to do 31. 12. 2009, kdy byl tedy již plně invalidní podle § 39 odst. 1 písm. a), zákona č. 155/1995 Sb. v tehdy platném znění a že žalobce v době od 1. 1. 2010 byl invalidním pro invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c), zák.č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

Přesto, že žalobce byl uznán plně invalidním od 18. 12. 2008, žádost o plný invalidní důchod od tohoto data mu byla zamítnuta, a to pro nesplnění potřebné doby pojištění, neboť v tehdejšímu znění zák.č. 155/1995 Sb., § 38 písm. a), pojištěnec má nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění.

Podle § 40 odst. 1 zák.č. 155/1995 Sb. ve znění platném do 31. 12. 2009 potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků.

Podle odst. 2 § 40 potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem plné invalidity a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků před vznikem plné invalidity. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku plné invalidity.

Potřebná doba pojištění byla tedy u žalobce zjišťována od 18. 12. 1998 do 17. 12. 2008, kdy bylo zjištěno z podkladů založených v dávkovém spise žalobce, že žalobce v tomto období nezískal potřebných 5 roků pojištění, ale pouze 4 roky a 274 dnů.

Soud proto věc zhodnotil tak, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem a nic na tom nezměnil ani posudek PK MPSV ČR ze dne 13. 4. 2016 vypracovaný v rámci soudního řízení.

Věc se tedy má tak, že do 31. 12. 2009 žalobci náleží částečný invalidní důchod a od 1. 1. 2010 se invalidní důchod pro invaliditu II. stupně mění na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, neboť od 1. 1. 2010 byl žalobce invalidní, když u něho šlo o invaliditu III. stupně.

Rozhodnutí žalovaného tedy bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy, žalobce nebyl plně invalidní od roku 2000, ale až od 18. 12. 2008.

Doba pojištění byla zjištěna v souladu s doklady založenými v dávkovém spise a počítána dle platných právních předpisů.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovanou, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. května 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně